

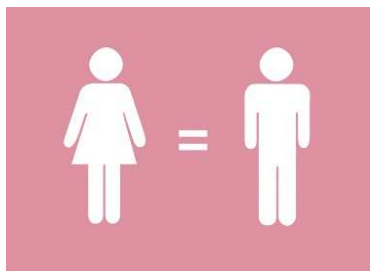
CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na casa)

8 – 9 de agosto do 2020

XIX DO TEMPO ORDINARIO

NON MÁIS
VIOLENCIA
DE XÉNERO

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INJUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
E COA NATUREZA MALTRATADA

1.- ENCONTRO EN FAMILIA

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *Unha xuntanza de amor*

Celebrante:

Reunímonos para vivir un pequeno momento de oración na casa, na compañía de Xesús e facémolo no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Moitas veces impresionánnos as cousas para as que non atopamos explicación, como Pedro ao ver a Xesús camiñar sobre o mar, e deixamos de lado as cousas máis importantes para nós que son as cousas pequenas de cada día, como Xesús facendo oración retirándose só a un lugar apartado.

A lectura e o Evanxeo de hoxe queren mostrarnos a importancia que ten, no medio do estrés diario e as ocupacións sociais, a importancia deses momentos de tranquilidade e sosego da man do Pai para dialogar con El e tratar de entender a nosa vida nese momento, e poñer as cousas no seu lugar.

Da man de Xesús na celebración seremos capaces de falar con Deus e de escoitar a súa voz no noso interior se non temos medo a comprometernos con El e cos irmáns.

Fagámolo dende a grandeza do noso fogar compartido.

ACTO PENITENCIAL E COMPROMISOS

Celebrante: *Temos que recoñecer que vivimos con demasiadas presas tamén na casa, sen tempo para Deus nin para nós, que nos deixamos levar polo estrés da vida e que nos custa pararnos, nin para pensar nin para rezar temos tempo, por iso agora queremos pedir perdón e sosego:*

Monitor/a

➤ Polas moitas veces que as presas da vida fannos esquecer a importancia da oración pousada e serea

SEÑOR, SOSEGA O NOSO CORAZÓN

➤ Polas veces nas que seguimos crendo que son as cousas grandes as que nos achegan a Ti, cando en realidade son os pequeniños momentos e a sinxeleza da vida de cada día

CRISTO, SOSEGA O NOSO CORAZÓN

➤ Porque moitas veces fáltanos unha fe que encha a nosa vida de esperanza e de confianza para sermos capaces de sobrepoñernos ás dificultades da vida sen afundirnos

SEÑOR, SOSEGA O NOSO CORAZÓN

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós e dos que teñen lugar no noso corazón e na nosa vida. A todos, o Señor nos conceda o perdón e nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración confiando nas mans de Deus Pai a nosa oración e pedimos que sempre nos sintamos fillos seus e saibamos falar con El.*

(silenzo)

Deus todopoderoso e eterno, o teu fillo Xesús dáanos a confianza de te chamarmos “Nosos Pai”.

Fai medrar nos nosos corazóns o teu espírito de fillos adoptivos, para que poidamos acadar a herdanza que nos prometiches.

Pedímoscho polo mesmo Xesucristo, noso Señor. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s)

Celebrante: *A crise que estamos a vivir fai que todos esteamos preocupados e con medo polo que poida suceder. Fáltanos seguridade no presente e sobre todo cara ao futuro. E moitas veces ata perdemos a esperanza.*

Que atopemos acougo e paz no trato confiado da oración de cada día.

LECTURA DO PRIMEIRO LIBRO DOS REIS

Daquela, chegando Elías ao monte de Deus Horeb, meteuse nunha cova e pasou nela a noite. Chegoulle a palabra do Señor e díxolle:

- "Sae de aí e fica de pé no monte, diante do Señor. Porque o Señor vai pasar".

Nisto veu un rexo furacán, que fendía os montes e cuarteaba os penedos diante do Señor. Mais non estaba o Señor no furacán.

Despois do furacán houbo un tremor de terra; mais tampouco no tremor de terra estaba o Señor.

Despois do tremor de terra veu un gran lume; mais non estaba no lume o Señor.

Despois do lume oíuse o murmurio dunha airexadiña suave. En canto Elías o sentiu, tapou a cara co manto, saíu fóra e ficou en pé, na entrada da cova.

Palabra do Señor

♪ *O pouco que Deus nos dá*

SALMO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Daquela, Xesús mandou aos seus discípulos que embarcasen e que fosen diante para a outra banda, mentres el despedía a xente. Despois de despedila, subiu ao monte para orar el só, e alí colleuno a anoitecida.

E, xa a moitos metros no medio do mar, as ondas batían na barca, pois levaban o vento en contra. Ao riscar o día, Xesús foi cara a eles, camiñando polo mar. E, os discípulos, véndoo camiñar polo mar, asustáronse dicindo: "é unha pantasma", e, cheos de medo, empezaron a berrar.

De seguida faloulles Xesús dicindo:

-Tranquilos, non teñades medo, que son eu.

Respondeulle Pedro:

-Señor, se es ti, mándame que vaia onda ti, camiñando pola auga.

El díxolle:

-Ven.

Baixou Pedro da barca, e púxose a camiñar pola auga, dirixíndose a Xesús. Pero, ao sentir o vento forte, colleu medo, empezou a afundirse e púxose a berrar:

-¡Señor, sálvame!

Axiña Xesús, dándolle a man, agarrouno e díxolle:

-Home de pouca fe, ¿por que dubidas?.

E ao subiren eles á barca, calmouse o vento. Os que estaban na barca prostráronse ante el dicindo:
-Realmente ti es Fillo de Deus.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

(en pé) **PROFESIÓN DA FE**
Celebrante: Nesta celebración na casa, deixándonos guiar por Xesús na nosa oración e sabendo que Deus está aquí connosco, proclamamos a fe que nos une en familia e fogar:

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Monitor/a

Crede en Deus, no Deus que nos creou á súa imaxe e que nos ama e nos acolle no sosego do seu corazón de Pai e Nai?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede en Xesús, que quixo compartir a nosa vida, que o fixo sentíndose irmán con todos, e que con palabras e feitos nos convida a descubrir a Deus nos pequenos acontecementos de cada día?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede no Espírito Santo, que nos alenta a atopar ao Señor na calma do día a día, e dende logo na nosa responsabilidade persoal ante a pandemia?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede na igrexa, comunidade que non só descubre a Deus nos grandes momentos da vida, senón tamén nas pequeniñas cousas de cada familia?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Movidos pola fe, seguindo o exemplo de Xesús, hoxe queremos aprender a rezar polas familias que o necesitan máis ca nós, e facémolo dicindo:*

Señor, ensínanos a orar

Monitor/a

1. Polas persoas tratadas inxustamente, e que viven esquecidas polos demais, oremos
2. Polas persoas que non teñen un fogar, polas que viven na rúa, oremos
3. Polas persoas que non teñen liberdade, polas que viven escravizadas, oremos
4. Polas persoas que non teñen terra, e que se ven obrigadas a fuxir da súa na procura de refuxio, oremos
5. Polas persoas que teñen calma e paciencia, polas que viven sen presas e agonías, oremos
6. Polas persoas maiores, polas enfermas e encamadas, polas que sofren en soidade, oremos

Celebrante: *Grazas Señor porque hoxe coa nosa oración comprometémonos a dar unha man para facer crible o evanxeo de Xesús, noso Señor que vive e reina por sempre eternamente. Amén.*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS EN FAMILIA

NOSO PAI

Celebrante: *A Deus descubrímolos no silencio, na tranquilidade e no sosego. Así rezamos agora unha das oracións que facía Xesús e que nos ensinou:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *Un dos froitos da oración compartida é atopar a paz no corazón propio e no dos que nos acompañan. Que todos nós sintamos esa paz na vida en familia, no día a día, comprometéndonos a compartila entre nós e con todos, unha vez remate a celebración.*

NON COMULGAMOS PERO ESTAMOS EN COMUÑÓN

Celebrante: *Compartir a mesa de Xesús cos irmáns é a mellor oración e nela atopamos o sosego necesario para a vida de cada día.*

Ditosos nós que hoxe fomos convidados a esta mesa e sentímonos comprometidos a vivir ao xeito de Xesús.

Acharte presente na vida

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Oremos:

Señor, que a participación nesta celebración nos alente para camiñar na vida de cada día facendo realidade o evanxeo e nos manteña coherentes na luz da túa verdade.

Pedímoscho por Xesucristo, o teu fillo benquerido, que vive e reina con nós por sempre eternamente. Amén

Con Xesús queremos dar grazas pola vida sinxela das persoas que día a día nos amosan paz e sosego,

con Xesús o evanxeo facémolo crible cos feitos da solidariedade, como el nos ten ensinado,

con Xesús damos grazas a Deus Pai por todos os momentos de paz, silencio e repouso que atopamos nestas terras de Os Cotos.

***Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén.***

“ Baixou Pedro da barca, e púxose a camiñar pola auga, dirixíndose a Xesús. Pero, ao sentir o vento forte, colleu medo, empezou a afundirse e púxose a berrar: -¡Señor, sálvame!”

Palabras do evanxeo de hoxe.